

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **J. L.**, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského náměstí 125, Pardubice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 6. 2014, čj. KrÚ 36798/2014/ODSH/8, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 24. 3. 2015, čj. 52 A 51/2014 – 33,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

1) Rozhodnutím Městského úřadu Litomyšl (dále „správní orgán prvního stupně“) ze dne 7. 3. 2014, čj. MěÚ Litomyšl 06725/2014, byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 46 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění (dále jen „zákon o přestupcích“) ve spojení s § 113 odst. 1 písm. b) a odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, v platném znění (dále jen „zákon o silničním provozu“), neboť správnímu orgánu prvního stupně neodevzdal řidičský průkaz do pěti pracovních dnů od nabytí právní moci rozhodnutí Městského úřadu Trutnov ze dne 4. 6. 2013, čj. 2013/156/SPR/NOH, jímž mu byl mimo jiné uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 3 měsíce. Správní orgán prvního stupně uložil žalobci za tento přestupek pokutu ve výši 2000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení.

2) Krajský úřad Pardubického kraje (dále „žalovaný“) rozhodnutím ze dne 3. 6. 2014, čj. KrÚ 36798/2014/ODSH/8 (dále „napadené rozhodnutí“) zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

II.

3) Žalobce brojil proti tomuto rozhodnutí žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích.

4) Tvrdil, že se nedopustil přestupku. Nevznikla mu povinnost odevzdat řidičský průkaz, neboť rozhodnutí, jímž mu byl uložen zákaz řízení motorových vozidel, je nezákonné. Rovněž proti němu brojil žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové. Proto navrhl správnímu orgánu prvního stupně, aby přerušil řízení o uložení pokuty do doby, než bude o žalobě rozhodnuto, neboť se jedná o předběžnou otázku podle § 57 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Správní orgány nereagovaly na jeho návrh.

5) Žalobce rovněž tvrdil, že rozhodnutí správních orgánů vycházejí z mylného předpokladu, že rozhodnutí, jímž mu byl uložen zákaz řízení motorových vozidel, nabylo právní moci 12. 8. 2013. Na rozhodnutí však byla chybně vyznačena doložka právní moci. Rozhodnutí nabylo právní moci až 20. 9. 2013.

6) Krajský soud žalobu zamítl. Vycházel z presumpce správnosti rozhodnutí, jímž byl žalobci uložen zákaz řízení motorových vozidel, ze kterého rovněž vyplývá, že nabylo právní moci 12. 8. 2013. Správní orgány nebyly povinny přerušit řízení, neboť správní žaloba proti rozhodnutí o přestupku nemá ze zákona odkladný účinek a její podání nemá bez dalšího vliv na právní moc ani vykonatelnost žalobou napadeného rozhodnutí. Že žalobce podal proti rozhodnutí o přestupku žalobu, nemělo vliv na jeho povinnosti odevzdat řidičský průkaz. Ze správního spisu jednoznačně vyplývá, že rozhodnutí, jímž byl žalobci uložen zákaz řízení motorových vozidel, nabylo právní moci dne 12. 8. 2013. Žalobce nekonkretizoval svá tvrzení o pozdějším nabytí právní moci rozhodnutí o zákazu řízení motorových vozidel.

III.

7) Žalobce (dále „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost.

8) Namítl, že správní orgány nezjistily dostatečně skutkový stav, neboť neprovedly důkaz spisem Krajského soudu v Hradci Králové. Z něj by zjistily, že rozhodnutí, jímž byl stěžovateli uložen zákaz řízení motorových vozidel, bylo zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 24. 10. 2014, čj. 51 A 22/2013 - 56. Kasační stížností napadený rozsudek je nezákonný, neboť zrušení předmětného rozhodnutí soudem bylo důvodem k obnově řízení, v němž bylo vydáno napadené rozhodnutí.

9) Krajský soud nesprávně posoudil postup správních orgánů. Správní řízení trpělo vadou, neboť správní orgány nepřerušily řízení do doby, než byla vyřešena předběžná otázka - zákonnost rozhodnutí, jímž byl stěžovateli uložen zákaz řízení motorových vozidel. Pokud by správní orgány postupovaly podle § 57 správního řádu, nevydaly by napadené rozhodnutí.

10) Stěžovatel namítl, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť v něm není dostatečně časově vymezen skutek, jehož se stěžovatel dopustil. Výrok napadeného rozhodnutí neobsahuje přesné ohraničení doby, po kterou trval protiprávní stav, za jehož udržování byl stěžovatel potrestán.

IV.

11) Žalovaný uvedl ve vyjádření ke kasační stížnosti, že z výpisu z evidenční karty řidiče vyplývá, že dne 12. 8. 2013 nabylo právní moci rozhodnutí, kterým mu byl vysloven zákaz řízení motorových vozidel. Ve správním spise se nachází úředně ověřená kopie tohoto rozhodnutí. Podání žaloby nemohlo mít vliv na rozhodnutí žalovaného o přestupku.

12) Soudní řízení o správní žalobě nebylo řízením o předběžné otázce, neboť rozhodnutí, jímž byl stěžovateli uložen zákaz řízení motorových vozidel, bylo stále pravomocné. Správní orgán prvního stupně ani žalovaný nebyli oprávněni posuzovat, zda bylo na tomto rozhodnutí správně vyznačeno datum právní moci.

13) Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, za jaké časové období byl stěžovatel potrestán. Časové období, ve kterém stěžovatel udržoval protiprávní stav, končí pravomocným rozhodnutím o přestupku, který spočívá v nesplnění povinnosti odevzdat řidičský průkaz ve stanovené lhůtě.

V.

14) Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

15) Kasační stížnost není důvodná.

16) Nejvyšší správní soud nepřisvědčil námitce, že měl správní orgán prvního stupně přerušit řízení o přestupku z důvodu existence předběžné otázky. Správní řád definuje v § 57 odst. 1 předběžnou otázku jako otázku, kterou nepřísluší správnímu orgánu rozhodnout a o které nebylo dosud pravomocně rozhodnuto, pokud na jejím řešení závisí vydání rozhodnutí správního orgánu. V nyní posuzované věci se o předběžnou otázku nejednalo. Nebyla zde dosud pravomocně nevyřešená otázka, na jejímž řešení záviselo rozhodnutí správního orgánu. Stěžovateli byl v předcházejícím správním řízení uložen jiným správním orgánem zákaz řízení motorových vozidel. Rozhodnutí o zákazu řízení motorových vozidel nabylo právní moci a stalo se vykonatelným. Stěžovateli tedy vznikla povinnost odevzdat řidičský průkaz příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností (správnímu orgánu prvního stupně) do pěti pracovních dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci [§ 113 odst. 2 ve spojení s § 113 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu]. Stěžovatel však svou povinnost nesplnil. V době rozhodování o přestupku spočívajícím v neodevzdání řidičského průkazu bylo pravomocně rozhodnuto o uložení zákazu řízení motorových vozidel. Nebyl tedy splněn předpoklad uvedený v § 57 odst. 1 věta první správního řádu, podle kterého jde o předběžnou otázku tehdy, pokud o ní nebylo příslušným správním orgánem dosud pravomocně rozhodnuto.

17) O předběžnou otázku podle § 57 správního řádu by se však nejednalo, i pokud by rozhodnutí o uložení zákazu řízení motorových vozidel dosud nenabylo právní moci, či dosud nebylo ani zahájeno. Nezbytnou podmínkou vzniku povinnosti odevzdat řidičský průkaz příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností je to, že byl držitel řidičského průkazu uložen trest nebo sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel. Teprve nesplnění povinnosti odevzdat řidičský průkaz v zákonné lhůtě může vést k zahájení řízení o přestupku podle § 46 odst. 1 zákona o přestupcích, který předpokládá porušení právních povinností stanovených zvláštními právními předpisy. Jestliže dosud není pravomocně skončeno řízení, jehož výsledkem je rozhodnutí o zákazu řízení motorových vozidel, popř. takové řízení není ani zahájeno, není zde dosud rozhodnutí, ze kterého by vyplývala povinnost odevzdat

řidičský průkaz. Správní orgán příslušný k řízení o přestupku podle § 46 odst. 1 zákona o přestupcích zcela jistě nemůže „nabradit“ takové pravomocné rozhodnutí vlastní úvahou, zda byly splněny podmínky pro uložení zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel.

18) U správních rozhodnutí se uplatňuje princip presumpce správnosti, podle kterého se má za to, že správní akt je zákonný a správný, a to až do okamžiku, kdy jej příslušný orgán prohlásí zákonem předvídanou formou za nezákonný a zruší jej. Po celou dobu své existence až do svého eventuálního zrušení vyvolává správní akt právní následky, zakládá práva a povinnosti (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2009, čj. 1 As 79/2008 - 128). Správní orgán prvního stupně proto postupoval správně, pokud vycházel z pravomocného rozhodnutí, jímž byl stěžovateli uložen zákaz řízení motorových vozidel a jehož úředně ověřená kopie je součástí správního spisu.

19) Důvodem k přerušení přestupkového řízení nebylo ani podání správní žaloby. Jak správně uvedl krajský soud, podání správní žaloby proti rozhodnutí o zákazu řízení motorových vozidel nemá ze zákona odkladný účinek a neprolamuje právní moc a vykonatelnost žalobou napadeného rozhodnutí. Rozhodnutí, jímž byl stěžovateli mimo jiné uložen zákaz řízení motorových vozidel, bylo v právní moci až do jeho zrušení rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 24. 10. 2014, čj. 51 A 22/2013 – 56. Správní orgán prvního stupně i žalovaný rozhodovali v této věci před vydáním naposledy uvedeného rozsudku (rozsudek byl vydán více než tři měsíce po napadeném rozhodnutí). Při rozhodování o přestupku za nesplnění povinnosti odevzdat řidičský průkaz tedy nemohli předmětné rozhodnutí pomínout, neboť pro ně bylo závazné (§ 73 odst. 2 správního řádu).

20) Nejvyšší správní soud nepřisvědčil ani kasační námitce, že „*krajský soud sám konstatoval nezákonnost vlastního rozhodnutí*“. Krajský soud správně uvedl, že pokud by bylo zrušeno rozhodnutí, jímž byl stěžovatel v jiném správním řízení uznán vinným ze spáchání přestupku a jímž mu byl uložen zákaz řízení motorových vozidel, bylo by to důvodem k obnově správního řízení, v němž bylo vydáno napadené rozhodnutí. Skutečnost, že krajský soud zrušil rozhodnutí, jímž byl stěžovateli uložen zákaz řízení motorových vozidel, proto nemohla mít sama o sobě vliv na zákonnost kasační stížnosti napadeného rozsudku. Soudní řízení měla odlišný předmět. Zrušení shora uvedeného rozhodnutí v jiném soudním řízení proto nebránilo krajskému soudu přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí podle skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 2 s. ř. s.).

21) Nepřípustnou je kasační námitka, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť skutek, jehož se stěžovatel dopustil, v něm není dostatečně časově vymezen. Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. je kasační stížnost nepřípustná, opírá-li se o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. Stěžovatel neuplatnil v žalobě obsahově obdobnou námitku. Krajskému soudu proto nelze vytýkat, že se jí nezabýval.

22) S poukazem na shora uvedené důvody zamítl Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

23) Soud rozhodl o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení

o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 30. července 2015

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu